

Title	တိရိစ္ဆာန်အမည်နှင့် မြန်မာမျိုးဝါဟာရများ
Author(s)	Htet, Htet
Citation	外国語教育のフロンティア. 2020, 3, p. 31-39
Version Type	VoR
URL	https://doi.org/10.18910/75590
rights	
Note	

Osaka University Knowledge Archive : OUKA

<https://ir.library.osaka-u.ac.jp/>

Osaka University

တိရစ္ဆာန်အမည်နှင့် မြန်မာမှုဝေါဟာရများ

動物名とミャンマーの文化に関わる語彙

HTET HTET

要約

この論文は動物の名称を含むビルマ語の表現について意味論的な観点から論じたものであり、ミャンマーの文化と言語の両面を扱っている。筆者は調査の過程で動物名を含む慣用句やスラングなどの表現をできる限り多く収集し、それぞれの言語表現の特徴について、用法や修辭法をはじめとする10項目のテーマに分けて考察を行った。

キーワード：慣用句、意味ネットワーク、文化を中心とした言語学

သော့ချက်စကားများ စကားမိသားစု ၊ ဆိုရိုး ၊ ဓလေ့သုံး ၊ နိမိတ်ပုံ ၊ ဗန်းစကား ၊
ယဉ်ကျေးမှုဘာသာဗေဒ ၊ ရင်းမြစ် ၊ ဝန်းကျင်သုံးစကား ၊
အထူးပြု ၊ အနက်ကွန်ယက် ၊ အယဉ်သုံး

စာတမ်းရည်ရွယ်ချက် ဤစာတမ်းသည် မြန်မာမှု နှင့် ဘာသာစကားကို ရော
လျက် ပြုစုထားသည့် အတ္ထုဗေဒရှုထောင့် (Semantic
View) ဆိုင်ရာ စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ မြန်မာမှု ပတ်ဝန်း
ကျင်တွင် အသုံးပြုစကားများ၌ တိရုတ္တန်တို့၏ အမည်
များပါဝင်နေပုံကို သတိပြု လေ့လာနိုင်စေရန် ဖြစ်သည်။

နိဒါန်း

ဤစာတမ်းကို ဘာသာဗေဒသက်သက်မှ ပြုစုထားခြင်းမရှိပါ။ မြန်မာမှုလောကသုံး
အတ္ထုဗေဒအမြင်က ရှုမြင်ဖော်ပြထားပါသည်။ စာတမ်းစာကိုယ်ပိုင်းတွင် ခေါင်းစဉ်
ငယ် ၁၀ ခု ခွဲပြီး ပြုစုထားပါသည်။ မြန်မာဘာသာစကားရှိ တိရုတ္တန်အမည်များ သုံး
သည့် စကားခွန်း ၊ စကားရပ်တို့ကို တတ်နိုင်သမျှ စုစည်းဖော်ပြခဲ့ပါသည်။ စာတမ်း၌
အသုံးပြုထားသည့် စကားတို့သည် စကားလုံးသက်သက် မဟုတ်ပါ။ Vocabulary
(ဝေါဟာရ)၊ Usage (အသုံးစကား)သဘောနှင့် အဓိပ္ပာယ်အဆင့် (Meaning Level)
အထိ သက်ရောက် ပြုစုထားပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤစာတမ်းသည် မြန်မာဘာသာ

စကားဆိုင်ရာ ပင်ကိုလက္ခဏာများကိုပါ လေ့လာနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟုလည်း ယုံကြည်ပါသည်။

၁။ ဝေါဟာရ နှင့် စကားအသုံးများ (Vocabulary and Usage)

ယဉ်ကျေးမှုအမြင် နှင့် **ဘာသာဗေဒ**ကို ပေါင်းစည်းပြီးမှ လေ့လာရသည့် ပုံစံကို ယဉ်ကျေးမှုဘာသာဗေဒ(Cultural Linguistics)ဟု ခေါ်ရသည်။ မည်သည့်ဘာသာစကားတွင်မဆို စကားအသုံးအနှုန်းတို့သည် သက်ဆိုင်ရာဘာသာစကားနှင့် ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေအရ အမျိုးမျိုးဖြစ်တည် ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ယင်းသဘောကို **ဟောဝပ် ဂျက်ဆန်နှင့် အင်တီနီ ဇဲ အမ်ဗွီလာ**တို့ ပြုစုသည့် Words , Meaning and Vocabulary စာအုပ်တွင် တွေ့ရှိရပါမည်။ မြန်မာဘာသာစကားရှိ လူမှုအသုံးများ၌လည်း မြန်မာမှုဝန်းကျင်အပေါ်အခြေခံ၍ အသုံးအနှုန်းများစွာ ရှိပါသည်။ ထိုသို့သော အသုံးမျိုးကို **ဟောဝပ်ဂျက်ဆန်**၏ စာအုပ်တွင် **Specialist Vocabulary** ဟု ခေါ်ဆိုထားပါသည်။ ယင်း အသုံးများတွင် **ဗန်းစကား (Slang)** များလည်း ပါဝင်ပါသည်။

၂။ အစဉ်အလာမြန်မာမှုအမြင်က စဉ်းစားခြင်း (Traditional Semantic Concept)

တိရစ္ဆာန်များ၏ အမည်ပြုပုံတို့ကို အစဉ်အလာရှုထောင့်က စဉ်းစားကြည့်သည့်အခါ **စကားမိသားစု** ခေါ် Word Family အရ ဖြစ်စေ ၊ **အနက်ကွန်ယက်** ခေါ် Semantics Network အရ ဖြစ်စေ မြန်မာလူမျိုးတို့က အလေးပေး စဉ်းစားလေ့ ရှိကြပါသည်။

သာဓက - **ကျား** ဟုဆိုလျှင် **အကြောင်အကျား ၊ အစင်းအကျား ၊ အရေးအကြောင်း** ဆိုသည့်အနေဖြင့် ကျား၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို ဖော်ထုတ်တတ်ပါသည်။ ထို့အတူ **ခွေခြင်း ခေါက်ခြင်း ကွေးခြင်း ကွေ့ခြင်း** စကားမိသားစုအရ **ခွေး** ဟူ၍ အစဉ်အလာအရ အမည်ပြုခြင်း ၊ **ကြောင်၏ ကြိယာသဘောမှာလည်း လှည့်ခြင်း**

ပတ်ခြင်း ၊ ဝဲခြင်း ဝေ့ခြင်း ဝိုက်ခြင်း အခြေအနေရှိများသဖြင့် တိရုတ္တန် **ကြောင်** ဟု အမည်ပြုခြင်း စသည်တို့သည် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ **အစဉ်အလာ အတ္ထဗေဒစနစ်** ဖြစ်သည်။ ယင်းသဘောကို ဒုတိယကျော်အောင်စံထားဆရာတော်၏ **ဝေါဟာရတ္ထပကာသနီ** ကဲ့သို့ ၊ ဦးချိန်၏ **ဝေါဟာရလိနတ္ထဒီပနီ** ကဲ့သို့ ၊ ဦးကောသလ္လ၏ **ပြဟွန်ရုတ္တိနရသင်္ဂဟကျမ်း** ကဲ့သို့သော စာအုပ်များတွင် ရှာဖွေ တွေ့နိုင်ပါလိမ့်မည်။

၃။ ပတ်ဝန်းကျင်အလိုက် အသုံးပြုဝေါဟာရ (Jargon)

ဂျာဂွန် (ခေါ်) **ဝန်းကျင်သုံးစကားများ** ပေါ်ထွန်းလာသည်မှာ လူမှုအခြေအနေ နှင့် ယဉ်ကျေးမှုအခြေအနေတို့သည် အခြေခံအချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ **ပညာရပ်ဆိုင်ရာများ** (Occupational Jargon) ၊ **အားကစားဆိုင်ရာများ** (Sport Jargon) ၊ **ကိုးကွယ်ယုံကြည်မှုဆိုင်ရာ** (Religious Jargon) ၊ **လူငယ်ဆိုင်ရာ** (Youth Culture)နှင့် **စကားရင်းမြစ်ဆိုင်ရာများ** (Etymological Process) စသည်တို့သည် ဘာသာစကားတစ်ခုအတွင်း စကားလုံးနှင့် အသုံးအနှုန်းအသစ်များကို တိုးပွားလာစေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

၄။ တိရုတ္တန်များကို ဘာသာစကားနိမိတ်ပုံ (Image)အဖြစ် ပြန်သုံးခြင်း

မြန်မာမှု ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူမှုအခြေအနေ (**Social Situation**) အရ **နိမိတ်ပုံပြုခြင်း**သဘောကို တွေ့ရပါမည်။ ထိုသဘောသည် ယဉ်ကျေးမှုအမြင်လည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အစဉ်အလာတစ်ခုလည်း ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အချို့သော နိမိတ်ပုံတို့သည် အခြားဘာသာစကားဝန်းကျင်ရှိ နိမိတ်ပုံစကားတို့နှင့် ဆင်တူနေသည်လည်း ရှိနိုင်ပါမည်။

မြန်မာဘာသာစကားနှင့် လူမှုဝန်းကျင်တွင် **ရွှေဇီးကွက်** သည် လာဘ်ကောင် ၊ ပညာရှိခြင်း ၊ **ရွှေယုန် ရွှေကျား**ဟုဆိုလျှင် ယုန်သည် လူလည်ကျခြင်း ၊ ကျားသည် ရိုးအခြင်း ၊ **ယုန်နှင့်လိပ်** (အပြေးပြိုင်လျှင်) ယုန်က လုံ့လမရှိခြင်း ၊ လိပ်က ဇွဲရှိခြင်း ၊

ကျီးသာပါက ညွှန်သည်လာတတ်ခြင်း ၊ ငှက်ဆိုးထိုးသည့်အခါ နိမိတ်မကောင်းခြင်း ၊ ဖွတ်ဝင်လျှင် ဆင်းရဲတတ်ခြင်း ၊ သမင်မျက်လုံးဟု ဆိုပါက လှပ၍ လုံးဝန်းတောက်ပခြင်း စသည်ဖြင့် လူမှုအခြေအနေအလိုက် ခံစားမှုအမျိုးမျိုး ထင်ဟပ်လာလိမ့်မည်။

၅။ မြန်မာဘာသာစကားရှိ တိရစ္ဆာန်ဆိုင်ရာ ဥပစာများ (Metaphor)

ဥပစာဟူသည် ဓလေ့သုံးများပင် ဖြစ်သည်။ မြန်မာဘာသာစကားတွင် တိရစ္ဆာန်ဆိုင်ရာ ဓလေ့သုံးစကားပုံစံ အမျိုးမျိုး ရှိပါသည်။ ရေနေ ၊ ကုန်းနေ ၊ လေနေ သတ္တဝါများကို တင်စားမှုသဘောဖြင့် မြန်မာလူမျိုးများက အသုံးပြု ပြောဆိုလေ့ ရှိကြပါသည်။ သာဓကများအဖြစ် ခွေးခြေ ၊ မျောက်လက် ၊ ကျီးကန်းပါးစပ် ၊ ဆင်ခြေထောက် (ရောဂါ) ၊ ဆင်နားရွက် (တံခါး) ၊ ငါးမန်းစွယ် ၊ ကြွက်တွင်း ၊ ကြွက်နို့ ၊ ကျွဲပခုံး ၊ ကျွဲခေါင်းသီး ၊ နဂါးမောက်သီး ၊ ငါးမန်းစွယ် ၊ ခရုပတ် ၊ ကြောင်အိမ် ၊ ကြောင်လိမ်လှေကား ၊ ကြောင်လျှာသီး ၊ စာကြမ်းပိုး ၊ ၊ သမင်ဖြူ ၊ ကျားလျှာ ၊ စာကလေးခွေ ၊ ငှက်သိုက် (မုန့်) ၊ ပဲလင်းမြေ(အညာဒေသိယ) ၊ နှင်းခူ ၊ မုန့်တီ ၊ ခွေးလျားသီး ၊ ဆင်ခြေဖုံး ၊ စားဖား စသည်ဖြင့် တွေ့ရပါမည်။

၆။ ကျက်စားရာလိုက်၍ တိရစ္ဆာန်အမည် သတ်မှတ်ခြင်းဓလေ့

တိရစ္ဆာန်တို့ နေထိုင်ကျက်စားရာကိုလိုက်ပြီး ယင်းတို့၏ အမည်နာမများကို ခေါ်ဝေါ်သတ်မှတ်မှုလည်း ရှိသည်။ ထိုသို့သတ်မှတ်ရာတွင် သက်ဆိုင်ရာ သတ္တဝါအသီးသီး၏ နေထိုင်မှုပုံစံတို့လည်း ပါဝင် ပတ်သက်ပါလိမ့်မည်။

သာဓကဖော်ပြရသော် ရေပတ်ဝန်းကျင်နေ တိရစ္ဆာန်အမည်များမှာ ရေဘဲ ၊ ရေကြက် ၊ ရေမြင်း ၊ ရေမြေ ၊ ရေ(ချို)လိပ် / ငါး ၊ ရေ(ငန်)လိပ် / ငါး ၊ ရေခဲတောင်ဝက်ဝံ ၊ ပင်လယ်ဖျံ ၊ ပင်လယ်လိပ် ၊ ရောဝတီလင်းပိုင် ၊ တောတောင်ဝန်းကျင်နေတို့

ကိုလည်း တောဝက် ၊ တောခွေး ၊ တောကြီးမြေဟောက် ၊ ဟိမဝန္တာလင်းတ ၊ ဒေသ
အမည်ကို စွဲပြီးလည်း ဘင်္ဂလားကျား ၊ အာရပ်မြင်း ၊ ရွှေဘိုမြင်း ၊ အာဖရိကဆင် ၊
နေထိုင်စားသောက်ပုံ အခြေအနေကိုလိုက်၍ သစ်တောက်ငှက် ၊ ပုံပန်းကိုလိုက်၍
အပြောက်အစက်များ ပါရှိခြင်း ၊ သစ်ပင်တက်ခြင်းတို့ကြောင့် ကျားသစ် စသည်ဖြင့်
မြန်မာလူမှုအသိုင်းအဝိုင်းတွင် အမည်ပြု ခေါ်ဝေါ်သမုတ်ကြပါသည်။

၇။ အမည်နှစ်မျိုးရောလျက် ပညက်ခေါ်တွင်ခြင်း

မြန်မာဘာသာစကားရှိ အချို့သော တိရစ္ဆာန်အမည်များသည် တစ်မျိုးတည်းမကဘဲ
သတ္တဝါနှစ်မျိုး၏ အမည်နှစ်ခု ရောထွေးသတ်မှတ်ထားပုံကိုလည်း တွေ့နိုင်ပါလိမ့်ဦး
မည်။ ခွေးတူဝက်တူ ၊ လူဝံ ၊ မျောက်ဝံ ၊ ဝက်ဝံ ၊ ငှက်ဆင် ၊ ကြက်ဆင် ၊ ငါးရှဉ့် ၊
ငှက်ကုလားအုပ် ၊ ဆင်လိပ်ပြာ ဆိုသည့် အမည်များကို ကြည့်လျှင် တိရစ္ဆာန်တစ်မျိုး
တည်း၏ အမည်ပင် ဖြစ်နေသော်လည်း ခွေး နှင့် ဝက် ၊ လူ ၊ မျောက် ၊ ဝက်နှင့် ဝံ ၊
ကြက်နှင့် ဆင် ၊ ငါးနှင့် ရှဉ့် ၊ ငှက်နှင့် ကုလားအုပ် ၊ ဆင်နှင့် လိပ်ပြာတို့ကို ရောထွေး၍
အမည်ပေး မှည့်ခေါ်ထားခြင်းသဘောပင် ဖြစ်ပါသည်။

၈။ ရွှေ - အထူးပြုထည့်၍ တိရစ္ဆာန်များကို ချစ်စနိုးအမည်ပြုခြင်း

တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမည်ရှေ့တွင် ရွှေ ထည့်၍ မှည့်ခေါ်ခြင်းခလေ့သည် ယဉ်ကျေးမှုနှင့်
လည်း သက်ဆိုင်ပါလိမ့်မည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် မြန်မာလူမျိုးတို့သည် မိမိတို့
နှစ်သက်သည့်အခြေအနေမျိုးတွင် ရွှေ အထူးပြုကို အသုံးပြုလေ့ရှိကြပါသည်။

ရွှေရောင်အဆင်းကိုလိုက်ပြီး ရွှေငါး ၊ အရောင်မည်းနက်သော်လည်း ချစ်စနိုး
ဖြင့် ရွှေကျီး ၊ မြန်မာပုံပြင်ထဲက ကျားနှင့် ယုန်ကလည်း ကလေးတို့အကြိုက် ရွှေယုန်
နှင့် ရွှေကျား ၊ အစိမ်းရောင် ကြက်တူရွေးကလေးသည် မြန်မာမှုတွင် ရွှေကျေး ၊ စား

သုံးစရာ ပုစွန်ကို **ရွှေပုစွန်** ၊ အရောင် ၊ အဆင်အသွေး ၊ ပုံပန်းအရ မလှပသော်လည်း
ဇီးကွက်က **ရွှေဇီးကွက်** ဖြစ်ရပြီး လိပ်ပြာက **ရွှေလိပ်ပြာ** ၊ ဟင်္သာငှက်က **ရွှေဟင်္သာ**၊
သမင်ကလည်း **ရွှေသမင်** စသည်ဖြင့် မြန်မာတို့သည် ခံစားမှုအရ အထူးပြုများ ထည့်
ပြီး အမည်ပေးတတ်ကြသည်။ (စာပေ ၊ သီချင်း ကဗျာများတွင် အတွေ့ရများသည်)

၉။ ပိုး အသုံးအနှုန်းဖြင့် ခေါ်တွင် သတ်မှတ်ခြင်း

ပိုး ဆိုသည်မှာ ပိုးကောင် ကို ရည်ညွှန်းသည်။ သို့သော်လည်း ပိုးကောင် (**အင်းဆက်**)
မဟုတ်သည့် မြွေသည် **အယဉ်သုံး (Euphemism)** အရ **ပိုး** ၊ မြွေပေါက်ခံရသည်ကို
ပိုးထိတယ် ဟု မြန်မာမှုတွင် အသုံးပြုကြသည်။ ပိုးအသုံးပြု အမည်များမှာ **ပိုးမွှား** ၊
ပိုးကောင် ၊ **ကြမ်းပိုး** ၊ **ဆန်ပိုး** ၊ **သင်ပေါင်းပိုး** ၊ **စပါးဖျက်ပိုး** ၊ **ပိုးလောက်လန်း** ၊ **ပိုး**
စာ ၊ **ပိုးစာကောင်** ၊ **သစ်ကြံပိုး** ၊ **နွားချေးပိုး** စသည်ဖြင့် တွေ့ရပါမည်။ မြွေ ကလွဲ၍
ကျန်အမည် များကို ပိုး ဟူ၍ သတ်မှတ်နိုင်ပါလိမ့်မည်။ ပိုးစာကောင်က ရရှိသော **ပိုး**
ချည် (Silk) ကိုလည်း **ပိုး** ဟုပင် ခေါ်ရပါသည်။

၁၀။ တိရစ္ဆာန်အမည်များပါဝင်သော မြန်မာမှုစကားရပ်အချို့

ဤအပိုင်းတွင် မြန်မာမှုစကားခွန်းများ၌ တိရစ္ဆာန်တို့၏ အမည်များကို နိမိတ်ပုံတစ်ခု
အဖြစ် စကားကိုယ်အတွင်း ထည့်သွင်းအသုံးပြု ပြောဆိုထားသည့် ပုံစံများကို ဖော်
ပြပါဦးမည်။ (စာတမ်း၌ အနည်းငယ်မျှသာ ဖော်ပြပါသည်)

လှူငွေ (နံ့ချာ ရိုးအလွန်းသူကို တင်စားသည်) ၊ **ကြောင်လက်သည်းဝှက်**
(လှိုဝှက်မှုသဘောနှင့် မလိုအပ်ပါက မထုတ်ဖော်တတ်ခြင်းတို့ကို တင်စားသည်) ၊ **မိ**
ကျောင်းသား (မိကျောင်းက လျှာမရှိသော်လည်း စကားများပြီး လျှာရှည်သည့်သူကို
တင်စားသည်) ၊ **ခွေးကျဝက်ကျ** (အထိနာ အကျနာသည့်သဘော၌ တင်စားသည်) ၊

ထုလေမာလေ ငါးဖယ်တေ (လောကဓံ အထုအထောင်းခံရပုံမျိုး၌ တင်စားသည်) ၊
ကြောင်ရိုက်မနာ(မနာတတ်၊ မခံစားတတ်ခြင်းသဘော၌ တင်စားသည်) ၊ ပိုးဟပ်ဖြူ
(အသားအရေ ဖြူဖပ်ဖြူလျော် ၊ ကျန်းမာရေးမကောင်းခြင်းကို တင်စားသည်) ၊ ရွှေ
ယုန်ရွှေကျား သက်ငယ်ရိပ်သွား (ပုံပြင်) ၊ ပုစွန်နီရောင်ပြေး ငါးအနွေး (ဆိုရိုး) ၊ ဘဲ
အုပ်က တစ်ရာနှစ်ရာ (ကဗျာ) (လောကဓံကို အန်တုနိုင်ပုံမှာ တင်စားသည်) ၊ ဇီးကွက်
မျက်ပြူး ရေထဲဆွဲချ ၊ ငါမသေဘူး ရေကူးတတ်တယ် (အတိုက်အခိုက်ကို တုန့်
ပြန်မှုသဘော၌ တင်စားပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်) ၊ ငါးကြင်းခေါင်းကိုင် (လောကတွင်
ငွေကြေးမတတ်နိုင်သော်လည်း အကောင်းကိုမှ ရယူလိုသည့်စိတ်၌ တင်စားသည်) ။

နိဂုံး

မြန်မာဘာသာစကားနှင့် မြန်မာမှုအခြေအနေတို့ကို ဆက်စပ် ယှက်နှွယ်လျက် ဖော်
ထုတ်တင်ပြထားသဖြင့် **Cross Linguistics** သဘောလည်း ဖြစ်ပါသည်။ တစ်နည်း
ယဉ်ကျေးမှုအမြင်မှ ဘာသာစကားကို လေ့လာထားပါ၍ Vocabulary (စကားသုံး
နှုန်းမှု) စဉ်းစားပုံတို့ကို တစ်ထောင့်တစ်နေရာမှ အားဖြည့်ပေးရာလည်း ရောက်ပါ
မည်။ မည်သည့်ဘာသာစကား၌မဆို ပုံသဏ္ဍာန်သက်သက်မျှ မဟုတ်စေဘဲ အနက်
အဓိပ္ပာယ်အဆင့်ကလည်း တွဲဖက်လေ့လာအပ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် **တိရစ္ဆာန်အမည်
များနှင့် မြန်မာမှုစကားရပ်များ** စာတမ်းသည် အတ္ထဗေဒအမြင်အရ မြန်မာလူမျိုးတို့
၏ စကားလုံးအတွေးအခေါ်များ ၊ **အမည်တစ်ခုခု စဉ်းစားဖော်ထုတ်ပုံ** (စကားအသုံး)
များ ၊ **စကားများရောယှက်ဖွဲ့စည်းပုံ**အယူအဆနှင့် မြန်မာမှု **အဓိပ္ပာယ်တည်ဆောက်**
ပုံများကိုပါ သဘာဝကျကျ လေ့လာနိုင်ကြလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မိပါတော့သည်။

ထက်ထက်

ရည်ညွှန်းခြင်း

၁။ **Jackson Howard , Etienne Ze Amvela**

2010 , ***Words , Meaning and Vocabulary*** (An Introduction to Modern English Lexicology) , Continuum International Publishing Group.

၂။ **မြန်မာစာအဖွဲ့**

၁၉၉၆ ၊ **မြန်မာစကားပုံ** ၊ မြန်မာစကားနှင့်တိုင်းရင်းဘာသာစကားများဦးစီးဌာန ၊ ရန်ကုန်မြို့။

၁၉၉၆ ၊ **မြန်မာဆိုရိုး** ၊ မြန်မာစကားနှင့်တိုင်းရင်းဘာသာစကားများဦးစီးဌာန ၊ ရန်ကုန်မြို့။